

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 2 september 2021 *

”Överklagande – Statligt stöd – Stöd till förmån för anläggningen Nürburgring (Tyskland) – Beslut i vilket det fastställs att det statliga stödet är oförenligt med den inre marknaden – Försäljning av tillgångar tillhörande mottagarna av det stöd som förklarats oförenligt med den inre marknaden – Öppet, transparent, icke-diskriminerande och villkorslöst anbudsförfarande – Beslut enligt vilket återbetalning av oförenligt stöd inte avser den nya ägaren av anläggningen Nürburgring och att denne inte har erhållit något nytt stöd för förvärvet av denna anläggning – Upptagande till prövning – Ställning som berörd part – Personligen berörd – Åsidosättande av berörda parter processuella rättigheter – Svårigheter som kräver att ett formellt granskningsförfarande inleds – Motivering – Missuppfattning av bevisning”

I mål C-647/19 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 30 augusti 2019.

Ja zum Nürburgring eV, Nürburg (Tyskland), företrädd av D. Frey och M. Rudolph, Rechtsanwälte,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, företrädd av L. Flynn, B. Stromsky och T. Maxian Rusche, samtliga i egenskap av ombud,

svarande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Vilaras (referent) samt domarna N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin och K. Jürimäe,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

* Rättegångsspråk: tyska.

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 29 april 2021 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Ja zum Nürburgring eV har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 19 juni 2019, Ja zum Nürburgring/kommissionen (T-373/15, EU:T:2019:432) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2016/151 av den 1 oktober 2014 om det statliga stöd SA.31550 (2012/C) (f.d. 2012/NN) som Tyskland har genomfört till förmån för Nürburgring (EUT L 34, 2016, s. 1) (nedan kallat det slutliga beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

- 2 Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 [FEUF] (EGT L 83, 1999, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EU) nr 734/2013 av den 22 juli 2013 (EUT L 204, 2013, s. 15) (nedan kallad förordning nr 659/1999), vilken upphävdes genom rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 [FEUF] (EUT L 248, 2015, s. 9), är tillämplig på omständigheterna i förevarande mål.
- 3 I artikel 1 h i förordning nr 659/1999 definieras begreppet ”intresserad part” som ”en medlemsstat eller en person, ett företag eller en företagssammanslutning, vars intressen kan påverkas av att stöd beviljas, framför allt stödmottagaren, konkurrerande företag och branschorganisationer”.
- 4 I punkterna 2–4 i artikel 4 i förordningen, som har rubriken ”Preliminär granskning av anmälan samt kommissionens beslut”, föreskrivs följande:
 - ”2. Om kommissionen efter en preliminär granskning finner att den anmälda åtgärden inte utgör stöd ska den fastställa detta genom ett beslut.
 3. Om kommissionen efter en preliminär granskning finner att en anmäld åtgärd, i den mån den omfattas av artikel [107].1 i fördraget, inte föranleder tveksamhet i fråga om dess förenlighet med den gemensamma marknaden, skall den besluta att åtgärden är förenlig med den gemensamma marknaden (nedan kallat beslut om att inte göra invändningar). I beslutet skall närmare anges vilket undantag i fördraget som har tillämpats.
 4. Om kommissionen efter en preliminär granskning finner att en anmäld åtgärd föranleder tveksamhet i fråga om dess förenlighet med den gemensamma marknaden, skall den besluta att inleda ett förfarande enligt artikel [108].2 i fördraget (nedan kallat beslut om att inleda formellt granskningsförfarande).”
- 5 Artikel 6.1 i förordningen har följande lydelse:

”Beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande ska sammanfatta relevanta sak- och rättsfrågor, kommissionens preliminära bedömning beträffande den föreslagna åtgärdens karaktär av

stöd ska inbegripas och tvivlen beträffande åtgärdens förenlighet med den inre marknaden skall anges. I beslutet skall den berörda medlemsstaten och andra berörda parter uppmanas att lämna sina synpunkter inom en föreskriven tidsfrist som normalt inte ska överskrida en månad. I vederbörligen berättigade fall får kommissionen förlänga den föreskrivna tidsfristen.”

- 6 I artikel 13.1 första meningen i förordning nr 659/1999 föreskrivs att undersökningen av eventuellt olagligt stöd ska leda till ett beslut enligt artikel 4.2, 4.3 eller 4.4 i denna förordning.

Bakgrund till tvisten och de omtvistade besluten

- 7 Bakgrunden till tvisten beskrivs i punkterna 1–16 i den överklagade domen och kan, i den mån den är relevant i det aktuella förfarandet, sammanfattas enligt följande.
- 8 Anläggningen Nürburgring (nedan kallat Nürburgring) i delstaten Rheinland-Pfalz (Tyskland) omfattar en tävlingsbana för motorsport, en fritidsanläggning hotell och restauranger.
- 9 Mellan åren 2002 och 2012 erhöll de publika företag som ägde Nürburgring (nedan kallade säljarna) stöd, i huvudsak från delstaten Rheinland-Pfalz. Under år 2011 ingav klaganden, en tysk motorsportförening, ett första klagomål till kommissionen angående detta stöd. Detta stöd har varit föremål för ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF, vilket kommissionen inledde år 2012. Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (distriktsdomstolen i Bad Neuenahr-Ahrweiler, Tyskland) konstaterade samma år att säljarna var på obestånd och beslutade att säljarnas tillgångar skulle avyttras. Ett anbuds förfarande (nedan kallat anbuds förfarandet) inleddes och avslutades genom att tillgångarna såldes till Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH (nedan kallat Capricorn).
- 10 Under år 2013 ingav klaganden ett andra klagomål till kommissionen, med motiveringen att anbuds förfarandet inte hade varit öppet, transparent, icke-diskriminerande och villkorslöst. Enligt klaganden fick den utvalde förvärvaren således nytt stöd och kontinuiteten i säljarnas ekonomiska verksamhet säkerställdes, så att förläggandet att återkräva det stöd som tagits emot av säljarna skulle utvidgas till att omfatta detta företag.
- 11 I artikel 2 i det slutliga beslutet konstaterade kommissionen att vissa av de stödåtgärder som beviljats säljarna (nedan kallat stödet till säljarna) var olagliga och oförenliga med den inre marknaden. I artikel 3.2 i det slutliga beslutet angav kommissionen att Capricorn och dess dotterbolag inte påverkades av ett eventuellt återkrav av stöd till säljarna (nedan kallat det första omtvistade beslutet).
- 12 I artikel 1 sista strecksatsen i det slutliga beslutet fastställde kommissionen att försäljningen av tillgångarna från Nürburgring till Capricorn inte utgjorde statligt stöd (nedan kallat det andra omtvistade beslutet). Kommissionen ansåg att anbuds förfarandet hade genomförts på ett öppet, transparent och icke-diskriminerande sätt, att detta förfarande hade lett fram till ett marknadsmässigt försäljningspris och att det inte förelåg någon ekonomisk kontinuitet mellan säljarna och förvärvaren.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 13 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 10 juli 2015 väckte klaganden en talan om ogiltigförklaring av såväl det första som det andra omtvistade beslutet.

- 14 Tribunalen avvisade talan i den del den avsåg ogiltigförklaring av det första omtvistade beslutet, eftersom klaganden inte hade visat att den var personligen berörd av detta beslut. Av de skäl som anges i punkterna 48–69 i den överklagade domen ansåg tribunalen för det första att klaganden inte hade visat att beslutet väsentligt hade påverkat dess konkurrensställning på de relevanta marknaderna, för det andra att klaganden i egenskap av branschorganisation inte kunde göra gällande talerätt för en av sina medlemmars räkning och, för det tredje, att klaganden inte hade visat att den under det formella förfarande som ledde fram till att det omtvistade beslutet antogs hade en klart angiven ställning som förhandlingspart, vilken hade ett nära samband med själva syftet med beslutet.
- 15 När det gäller yrkandet om ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet konstaterade tribunalen i punkt 83 i den överklagade domen att parterna var eniga om att det andra omtvistade beslutet var ett beslut som antagits efter den preliminära granskningen av stöd, som inrättats genom artikel 108.3 FEUF, och inte efter ett formellt granskningsförfarande.
- 16 I punkt 88 i den överklagade domen konstaterade tribunalen att det inte kunde uteslutas att klaganden, med hänsyn till syftet med organisationen, som består i att återupprätta och främja en tävlingsbana för motorfordon i Nürburgring, och det faktum att klaganden deltog i den första fasen av anbuds förfarandet och i detta sammanhang fick tillgång till ett stort antal uppgifter om tillgångarna från Nürburgring, inom ramen för det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF, kan lämna synpunkter till kommissionen som denna skulle kunna beakta i sin bedömning av om anbuds förfarandet var öppet, transparent, icke-diskriminerande och villkorslöst och huruvida tillgångarna från Nürburgring i detta sammanhang såldes till marknadspris. Tribunalen fann således, i punkt 89 i den överklagade domen, att klaganden skulle tillerkännas ställning som berörd part i fråga om det andra omtvistade beslutet och påpekade därför, i punkt 93 i den överklagade domen, att klaganden, med avseende på det andra omtvistade beslutet, hade talerätt för att tillvarata sina processuella rättigheter enligt artikel 108.2 FEUF.
- 17 I punkt 129 i den överklagade domen angav tribunalen att det, för att kunna pröva talan i sak, i den del den avsåg ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet och särskilt den femte och den åttonde grunden avseende åsidosättande av artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 samt klagandens processuella rättigheter, skulle prövas huruvida den första till och med den fjärde grunden gjorde det möjligt att fastställa att kommissionen efter den preliminära granskningsfasen mötte svårigheter som krävde att ett formellt granskningsförfarande inleddes.
- 18 Efter denna prövning konstaterade tribunalen, i punkt 176 i den överklagade domen, att den femte och den åttonde grunden, som prövades med beaktande av de argument som klaganden hade anfört inom ramen för den första till och med den fjärde grunden, inte gjorde det möjligt att fastställa att kommissionen efter den preliminära granskningsfasen mötte svårigheter som krävde att ett formellt granskningsförfarande inleddes och att talan således inte kunde vinna bifall på denna grund.
- 19 Tribunalen prövade och underkände även, i punkterna 182–190 respektive 193–197, den sjätte och den nionde grunden avseende kommissionens åsidosättande av motiveringsskyldigheten respektive rätten till god förvaltning.
- 20 I punkt 198 i den överklagade domen ogillade tribunalen följaktligen talan, eftersom den i vissa delar inte kunde tas upp till sakprövning och i övriga delar var ogrundad.

Parternas yrkanden vid domstolen

- 21 Klaganden har yrkat att domstolen ska
- upphäva den överklagade domen
 - ogiltigförklara det första och det andra omtvistade beslutet, och
 - i andra hand, återförvisa målet till tribunalen, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.
- 22 Kommissionen har yrkat att domstolen ska
- upphäva punkterna 73–94 i den överklagade domen, i vilka tribunalen slog fast att talan mot det andra omtvistade beslutet kunde tas upp till sakprövning,
 - avvisa talan då den inte kunde tas upp till sakprövning,
 - ogilla överklagandet, och
 - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

- 23 Klaganden har till stöd för sitt överklagande åberopat fem grunder. Den första grunden avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att klaganden inte berördes personligen av det första omtvistade beslutet i egenskap av konkurrent till mottagaren av det aktuella stödet. Som andra grund görs gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att klaganden inte var personligen berörd av det första omtvistade beslutet i egenskap av branschorganisation. Den tredje grunden rör felaktig rättstillämpning såtillvida att tribunalen slog fast att klaganden saknade talerätt avseende det andra omtvistade beslutet. Klaganden har vidare som fjärde grund anfört att den överklagade domen var bristfälligt motiverad, att tribunalen missuppfattat de faktiska omständigheterna och bevisningen liksom felaktig rättstillämpning vid prövningen av grunderna avseende kommissionen underförstådda vägran att inleda det formella granskningsförfarandet. Den femte grunden avser slutligen felaktig rättstillämpning vid tribunalens prövning av huruvida det förelåg brister i motiveringen av det andra omtvistade beslutet.
- 24 Den första och den andra grunden avser tribunalens avvisning av talan om ogiltigförklaring av det första omtvistade beslutet, medan den tredje, den fjärde och den femte grunden avser ogillandet av talan om ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet.

Grunderna avseende yrkandet om ogiltigförklaring av det första omtvistade beslutet

Den första grunden

25 Den första grunden avser punkt 56 i den överklagade domen, som har följande lydelse:

”I den mån sökanden har hävdats att dess ställning på marknaden har påverkats väsentligt på grund av de tidigare investeringar som sökanden gjort i fråga om tävlingsbanan Nürburgring, måste det noteras att enbart det förhållandet att den på ett eller annat sätt hade investerat i Nürburgring inte är tillräckligt för att konstatera att sökanden var verksam på de relevanta marknaderna i egenskap av en ekonomisk aktör, vilket den inte heller har påstått, eller i ännu högre grad att dess ställning på dessa marknader, i egenskap av ekonomisk aktör, skulle ha påverkats väsentligt av stödet till de säljare som enligt sökanden skulle ha gjort dessa investeringar överflödiga. I vilket fall som helst har sökanden inte förklarat hur det första angripna beslutet, enligt vilket förvärvaren av Nürburgrings tillgångar inte var skyldig att återbetala stödet till säljarna, har påverkat nyttan av de investeringar som sökanden har gjort vid Nürburgring.”

– Parternas argument

- 26 Genom den första grundens första del har klaganden kritiserat tribunalen för att inte i tillräcklig utsträckning ha bemött klagandens argument om att dess marknadsställning påverkats väsentligt, vilket enligt klaganden utgör ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, av klagandens rätt att yttra sig och av klagandens rätt till ett effektivt domstolsskydd.
- 27 Klaganden har särskilt gjort gällande att tribunalen, genom att i den andra meningen i punkt 56 i den överklagade domen slå fast att klaganden inte hade förklarat hur det första omtvistade beslutet skulle ha påverkat nyttan av de investeringar som den hade gjort i Nürburgring, underlät att beakta dess argument, som framfördes i punkt 32 i dess replik vid tribunalen, att dessa investeringars syfte hade motverkats och missbrukats. Detta syfte var att främja driften av den traditionella tävlingsbanan Nürburgring och att säkerställa att arrangörer av sportevenemang kan utnyttja anläggningen till villkor som gagnar allmänintresset, för att genom korsvisa subventioner finansiera hotell- och fritidsanläggningar utan samband med motorsport, vilka uppförts med stödet till köparna. Klaganden har tillagt att försäljningen av tillgångarna från Nürburgring till Capricorn, som en direkt rättsstridig konsekvens, ledde till att påverkan av dess ställning på marknaden på grund av det rättsstridiga stödet vidmakthölls.
- 28 Klaganden anser att den, med hänsyn till det nära sambandet mellan dess investeringar på tävlingsbanan Nürburgring och driften av denna på villkor som gagnar allmänintresset, har ett så nära samband med driften av denna tävlingsbana att den har förvärvat en ställning på den relevanta marknaden för drift av tävlingsbanor för motorfordon. Klaganden har i detta avseende erinrat om att den vid tribunalen fäste uppmärksamheten på att tävlingsbanan Nürburgring utgör ett naturligt monopol. Tribunalen bortsåg emellertid från att det endast kan föreligga en potentiell konkurrens avseende exploateringen av ett naturligt monopol. Klagandens investeringar är således det mest direkta sättet att skaffa sig en ställning på marknaden. Av samma skäl är även påståendet i den första meningen i punkt 56 i den överklagade domen, enligt vilket klaganden inte hade påstått att dess ställning på marknaden påverkats väsentligt av stödet till säljarna, felaktigt.

- 29 Genom den första grundens andra del har klaganden gjort gällande att tribunalen grundade sig på en felaktig tolkning av artikel 263 fjärde stycket FEUF när den i punkt 56 i den överklagade domen fann att en investering som genomförts på en eller annan grund inte räcker för att konstatera att investeraren, i egenskap av ekonomisk aktör, är verksam på den marknad där investeringarna gjorts.
- 30 Kommissionen har gjort gällande att denna grund ska avvisas eller i vart fall ogillas.

– *Domstolens bedömning*

- 31 Vid den gemensamma prövningen av den första grundens två delar ska det erinras om att enligt domstolens fasta praxis kan andra personer än dem som ett beslut är riktat till endast göra anspråk på att vara personligen berörda om beslutet angår dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem i förhållande till alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett sådant beslut är riktat till (dom av den 15 juli 1963, Plaumann/kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223, dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 93, samt dom av den 15 juli 2021, Deutsche Lufthansa/kommissionen, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punkt 33).
- 32 Om en sökande, såsom i förevarande fall, ifrågasätter att ett beslut om bedömning av stödet som fattats efter det formella granskningsförfarandet är välgrundat, är enbart den omständigheten att sökanden kan anses vara berörd part, i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF, inte tillräcklig för att talan ska kunna tas upp till sakprövning. Sökanden måste i ett sådant fall styrka att denna har en särskild ställning i den mening som avses i den rättspraxis som angetts i punkten ovan. Så är bland annat fallet om sökandens ställning på marknaden påtagligt påverkas av det stöd som är föremål för prövning i det aktuella beslutet (dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 97, och dom av den 15 juli 2021, Deutsche Lufthansa/kommissionen, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punkt 37).
- 33 Såsom tribunalen har erinrat om i punkt 48 i den överklagade domen har förutom det stödmottagande företaget även företag som konkurrerar med det stödmottagande företaget, vilka haft en aktiv roll inom ramen för detta förfarande, erkänts vara personligen berörda av kommissionens beslut att avsluta det formella granskningsförfarandet, under förutsättning att deras ställning på marknaden påtagligt påverkas av den stödåtgärd som är föremål för det angripna beslutet (dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 98, och dom av den 15 juli 2021, Deutsche Lufthansa/kommissionen, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punkt 38).
- 34 Enbart den omständigheten att investeringar görs med avseende på en viss del av infrastrukturen innebär emellertid inte att den aktuella investeraren är verksam på någon marknad som är knuten till utnyttjandet av denna infrastruktur. Detta gäller i än högre grad när sådana investeringar syftar till att främja olika aktörers drift av infrastrukturen på villkor som tjänar allmänintresset, vilket enligt klaganden var fallet med de investeringar som klaganden påstår sig ha gjort på tävlingsbanan Nürburgring.
- 35 Av detta följer att tribunalen inte gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 56 i den överklagade domen fann att klagandens argument avseende de investeringar som den gjort på tävlingsbanan Nürburgring inte räckte för att visa att klaganden var personligen berörd av det

första omtvistade beslutet, i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 31 i förevarande dom. Av detta följer att överklagandet inte kan vinna bifall på den första grundens andra del.

- 36 Vad gäller den första grundens första del, som i huvudsak avser tribunalens åsidosättande av motiveringsskyldigheten, erinrar domstolen om att tribunalens skyldighet enligt artikel 36 och artikel 53 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol att motivera sina beslut enligt fast rättspraxis inte innebär någon skyldighet för tribunalen att lämna en uttömmande redogörelse för vart och ett av de resonemang som parterna i tvisten fört. Motiveringen kan således vara underförstådd under förutsättning att den ger de berörda personerna möjlighet att få reda på varför tribunalen inte ansåg att det fanns fog för deras argument och att domstolen kan få tillräckligt underlag för att utöva sin kontroll (se dom av den 9 september 2008, FIAMM m.fl./rådet och kommissionen, C-120/06 P och C-121/06 P, EU:C:2008:476, punkt 96 och där angiven rättspraxis).
- 37 Det framgår emellertid, åtminstone underförstått men klart, av punkt 56 i den överklagade domen att tribunalen ansåg att klagandens argument avseende de investeringar som den gjort på tävlingsbanan Nürburgring inte räckte för att visa vare sig att klaganden var verksam på den relevanta marknaden eller, än mindre, att dess konkurrensställning på denna marknad hade påverkats väsentligt av den åtgärd som var föremål för det första omtvistade beslutet.
- 38 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grundens första del, och därmed inte såvitt avser någon del av den första grunden.

Den andra grunden

- 39 Den andra grunden avser punkt 69 i den överklagade domen, i vilken tribunalen angav att mot bakgrund av de stränga villkor som fastställs i domen av den 13 december 2005, kommissionen/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, EU:C:2005:761, punkterna 53–59), ska det anses att klaganden inom ramen för det formella granskningsförfarande som föregick antagandet av det första omtvistade beslutet, inte har visat att den hade en klart angiven ställning som förhandlingspart, vilken hade ett nära samband med själva syftet med beslutet, på grundval av vilket den klaganden kan hävda att den är personligen berörd.

– Parternas argument

- 40 Klaganden har gjort gällande att tribunalen åsidosatte motiveringsskyldigheten och missuppfattade de faktiska omständigheterna och den bevisning som hade underställts den för bedömning. Klaganden anser sig ha visat vid tribunalen att den, under det administrativa förfarande som ledde fram till antagandet av det första omtvistade beslutet, spelade en aktiv och unik roll vad gäller driften av tävlingsbanan Nürburgring i ett syfte som gagnar allmänintresset. Dess förhandlingsposition, som var klart avgränsad och nära knuten till föremålet för detta beslut, kan jämföras med Landbouwschap (ett offentligrättsligt organ som inrättats för att inom jordbrukssektorn säkerställa skyddet av aktörernas gemensamma intressen med beaktande av allmänintresset, Nederländerna) i det mål som gav upphov till domen av den 2 februari 1988, Kwekerij van der Kooy m.fl./kommissionen (67/85, 68/85 och 70/85, EU:C:1988:38, punkterna 20

–24), och Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques (CIRFS), i dom av den 24 mars 1993, Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques m.fl./kommissionen (C-313/90, EU:C:1993:111, punkterna 29 och 30).

- 41 Klaganden har nämligen förhandlat med kommissionen om det stöd som är föremål för det första omtvistade beslutet, i syfte att säkerställa driften av denna tävlingsbana för dess medlemmar på ett sätt som överensstämmer med bestämmelserna om statligt stöd och för att tillgodose allmänintresset, och försäkra sig om att dess investeringar även fortsättningsvis bidrar till detta syfte. Dessa faktiska omständigheter särskiljer klaganden från alla andra personer, så att denna har talerätt mot det första omtvistade beslutet.
- 42 Tribunalen kunde således inte slå fast att klaganden saknade talerätt utan att förklara varför, mot bakgrund av de detaljerade grunder, bevis och argument som klaganden åberopat, de nödvändiga villkoren för att en sådan talerätt skulle anses föreligga inte var uppfyllda. Tribunalens hänvisning i punkt 69 i den överklagade domen till ”de stränga villkor som uppställs i domen av den 13 december 2005, kommissionen/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, EU:C:2005:761, punkterna 53–59)” gör det inte möjligt att förstå vilka villkor som tribunalen prövade. Tribunalens dom är således behäftad med en bristande eller otillräcklig motivering, vilket även utgör ett åsidosättande av rätten att yttra sig och av rätten till ett effektivt domstolsskydd. Tribunalen missuppfattade för övrigt de faktiska omständigheterna och bevisningen genom att anse att klaganden ”inte har visat” att den, inom ramen för det formella granskningsförfarande som föregick antagandet av det första omtvistade beslutet, intog en förhandlingsposition, dock utan att förklara vilken bevisning som klaganden hade lagt fram.
- 43 Kommissionen anser att talan inte kan vinna bifall på den andra grunden.

– *Domstolens bedömning*

- 44 Det framgår av punkt 58 i den överklagade domen att klaganden vid tribunalen bland annat hade hävdad att den förde förhandlingar för att försvara den tyska bilsportens intressen, särskilt vad gäller återställandet och främjandet av en motortävlingsbana vid Nürburgring, och att klaganden hade deltagit i det administrativa förfarande som föregick antagandet av det första omtvistade beslutet genom att inge ett klagomål och genom att lämna skriftliga synpunkter och bevisning.
- 45 I punkterna 66 och 67 i den överklagade domen sammanfattade tribunalen de överväganden som föranledde domstolen att ta upp talan till sakprövning i de mål som avgjordes genom dom av den 2 februari 1988, Kwekerij van der Kooy m.fl./kommissionen (67/85, 68/85 och 70/85, EU:C:1988:38), och dom av den 24 mars 1993, CIRFS m.fl./kommissionen (C-313/90, EU:C:1993:111). I punkt 68 i den överklagade domen angav tribunalen dessutom, med hänvisning till sin egen och domstolens praxis, att den omständigheten att en branschorganisation har ingett det klagomål som föranlett det formella granskningsförfarandet eller yttrat sig under detta inte är tillräckligt för att sammanslutningen ska anses ha en särskild ställning som förhandlingspart.
- 46 Slutligen hänvisade tribunalen, i punkt 69 i den överklagade domen, till de ”stränga villkor som uppställdes i domen av den 13 december 2005, kommissionen/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, EU:C:2005:761, punkterna 53–59)”, i vilken domstolen själv erinrade om de särskilda omständigheterna i de mål som avgjordes genom dom av den 2 februari 1988,

Kwekerij van der Kooy m.fl./kommissionen (67/85, 68/85 och 70/85, EU:C:1988:38), och i domen av den 24 mars 1993, CIRFS m.fl./kommissionen (C-313/90, EU:C:1993:111), och förklarade på vilket sätt ett beslut som aktivt ledde till ett beslut om statligt stöd hade fattats.

- 47 Dessa hänvisningar till rättspraxis gör det möjligt att förstå varför klagandens argument, som sammanfattas i punkt 58 i den överklagade domen, inte är tillräckliga för att klaganden ska anses vara förhandlingspart i den mening som avses i den rättspraxis som det hänvisas till i punkterna 66–69 i den överklagade domen.
- 48 Tribunalens motivering i punkterna 65–69 i den överklagade domen är således, även om den är relativt kortfattad, tillräcklig för att klaganden ska kunna förstå skälen till varför tribunalen inte godtog dess argument till stöd för att dess yrkande om ogiltigförklaring av det första omtvistade beslutet kunde tas upp till sakprövning, vilka grundar sig på den rättspraxis som följer av dom av den 2 februari 1988, Kwekerij van der Kooy m.fl./kommissionen (67/85, 68/85 och 70/85, EU:C:1988:38), och dom av den 24 mars 1993, CIRFS m.fl./kommissionen (C-313/90, EU:C:1993:111).
- 49 Påståendet att tribunalen skulle ha missuppfattat de faktiska omständigheterna och bevisningen kan inte tas upp till sakprövning, eftersom klaganden varken har angett exakt vilka omständigheter som tribunalen skulle ha missuppfattat eller på vilket sätt tribunalen skulle ha missuppfattat dem (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 1 februari 2017, Vidmar m.fl./kommissionen, C-240/16 P, EU:C:2017:89, punkterna 26 och 27).
- 50 Den andra grunden ska således avvisas i vissa delar och överklagandet kan, såvitt avser övriga delar, inte bifallas.
- 51 Eftersom överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första och den andra grunden, ska överklagandet ogillas i den del det avser upphävande av den överklagade domen i den del tribunalen ogillade yrkandet om ogiltigförklaring av det första omtvistade beslutet.

Grunderna avseende yrkandet om ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet

Frågan huruvida talan borde ha avvisats i målet vid tribunalen

- 52 Kommissionen har, utan att inge ett anslutningsöverklagande, begärt att domstolen ska pröva huruvida talan kan tas upp till sakprövning i den del den avser ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet, eftersom tribunalen enligt kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av begreppet berörd part i den mening som avses i artikel 108.2 och 108.3 FEUF samt artikel 1 h i förordning nr 659/1999 och felaktigt fann att klaganden kunde göra anspråk på en sådan ställning.
- 53 Det ska erinras om att domstolen, när den har att ta ställning till ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, är skyldig att, vid behov ex officio, pröva en grund avseende tvingande rätt som avser åsidosättande av villkoren för upptagande till sakprövning av en talan om ogiltigförklaring som väckts av en enskild med stöd av artikel 263 fjärde stycket FEUF (se, bland annat, dom av den 29 juli 2019, Bayerische Motoren Werke och Freistaat Sachsen/kommissionen, C-654/17 P, EU:C:2019:634, punkt 44 och där angiven rättspraxis).

- 54 Det framgår av punkterna 84–89 i den överklagade domen att tribunalen i huvudsak slog fast att klaganden hade rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet i egenskap av berörd part och för att säkerställa skyddet för de processuella rättigheter som klaganden åtnjuter enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 6.1 i förordning nr 659/1999.
- 55 Kommissionen har för det första gjort gällande att tribunalen gjorde en ofullständig tolkning av domstolens praxis på området och underlät att beakta att det för att ställning som berörd part ska anses föreligga krävs att det föreligger ett konkurrensförhållande.
- 56 Detta argument kan emellertid inte godtas. Begreppet ”intresserad part” definieras nämligen i artikel 1 h i förordning nr 659/1999 som ”en medlemsstat eller en person, ett företag eller en företagssammanslutning, vars intressen kan påverkas av att stöd beviljas, framför allt stödmottagaren, konkurrerande företag och branschorganisationer”. Denna bestämmelse återger definitionen av begreppet berörda parter i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF, såsom den följer av domstolens praxis (dom av den 2 april 1998, kommissionen/Sytraval och Brink’s France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 41 och där angiven rättspraxis).
- 57 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 30 i sitt förslag till avgörande kan, medan ett företag som konkurrerar med mottagaren av en stödåtgärd obestriddligen ingår bland ”berörda parter” i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF, en enhet som inte är en konkurrent till stödmottagaren klassificeras som berörd part, förutsatt att det kan styrkas att dess intressen kan påverkas av att stödet beviljas. För att så ska vara fallet ankommer det enligt domstolens praxis på enheten att styrka att det föreligger en risk för att stödet har konkret inverkan på dess situation (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 maj 2011, kommissionen/Kronoply och Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, punkt 65) och dom av den 27 oktober 2011, Österrike/Scheucher-Fleisch m.fl. (C-47/10 P, EU:C:2011:698, punkt 132).
- 58 Kommissionens argument att det följer av domen av den 9 juli 2009, 3F/kommissionen (C-319/07 P, EU:C:2009:435), domen av den 24 maj 2011, kommissionen/Kronoply och Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341), och domen av den 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen, kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873), att ställningen som berörd part förutsätter ett konkurrensförhållande, kan således inte godtas.
- 59 Såsom framgår av punkt 104 i domen av den 9 juli 2009, 3F/kommissionen (C-319/07 P, EU:C:2009:435), fann domstolen att en fackförening för arbetare var berörd part på grundval av att de åtgärder som var i fråga i det målet eventuellt skulle skada föreningens och dess medlemmars intressen vid kollektivavtalsförhandlingar.
- 60 Vad gäller domen av den 24 maj 2011, kommissionen/Kronoply och Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, punkt 64), grundade domstolen inte sin bedömning på ett konkurrensförhållande mellan stödmottagaren och det företag som var sökande i det målet, utan grundade sin bedömning på den omständigheten att det sistnämnda företaget för sin produktionsprocess krävde samma råvara som stödmottagaren.
- 61 Slutligen är domen av den 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen, kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 43), som har åberopats av kommissionen, inte relevant. I punkt 43 i den domen var det nämligen inte fråga om huruvida en person eller ett företag var berörd part, utan om en eventuell direkt påverkan, med avseende på

ett beslut av kommissionen genom vilket verkningarna av de aktuella nationella bestämmelserna om införande av en stödordning hade lämnats orörda, på den rättsliga ställningen för en klagande som påstår att dessa åtgärder försätter honom i en ofördelaktig konkurrenssituation.

- 62 Kommissionen har för det andra gjort gällande att tribunalens godtagande av klagandens ställning som berörd part, såsom framgår av punkt 88 i den överklagade domen, grundar sig på den omständigheten att klaganden potentiellt förfogar över relevanta uppgifter. Enbart den omständigheten att en person förfogar över uppgifter som kan vara relevanta inom ramen för ett formellt granskningsförfarande avseende en åtgärd för att avgöra om denna utgör olagligt statligt stöd räcker inte för att personen ska anses ha en sådan ställning.
- 63 I punkt 86 i den överklagade domen hänvisade visserligen tribunalen till klagandens egenskap av "sammanslutning, vars syfte som inte är vinstdrivande, är att återupprätta och främja en tävlingsbana för motorfordon i Nürburgring, och att främja medlemmarnas kollektiva intressen, av vilka en del anordnar sportevenemang på den banan" liksom till att klagandens intressen "kunde ha påverkats konkret av beviljandet av det stöd som enligt sökanden borde ha fastställts i det andra [omtvistade] beslutet, eftersom anbuds förfarandet inte har varit öppet, transparent, icke-diskriminerande och villkorslöst och inte har lett till en försäljning av tillgångarna från Nürburgring till Capricorn till ett marknadspris".
- 64 Det framgår emellertid av punkt 88 i den överklagade domen att tribunalen, för att godta klaganden som berörd part i den mening som avses i artikel 1 h i förordning nr 659/1999, slutligen grundade sig på den omständigheten att det inte kunde "uteslutas att sökanden, med hänsyn till dess målsättning, som består i att återupprätta och främja en tävlingsbana för motorfordon i Nürburgring, och det faktum att sökanden deltog i den första fasen av anbuds förfarandet och i detta sammanhang fick tillgång till ett stort antal uppgifter om tillgångarna från Nürburgring, inom ramen för det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF, kan lämna synpunkter till kommissionen som denna skulle kunna beakta i sin bedömning av om anbuds förfarandet var öppet, transparent, icke-diskriminerande och villkorslöst och huruvida tillgångarna från Nürburgring i detta sammanhang såldes till marknadspris".
- 65 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkterna 33 och 34 i sitt förslag till avgörande innebär inte den omständigheten att en person förfogar över uppgifter som kan vara relevanta inom ramen för det formella granskningsförfarandet av ett stöd att en sådan persons intressen kan påverkas av att stödet beviljas och att detta riskerar att få en konkret inverkan på vederbörandes situation, i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 57 ovan. Blotta innehavet av relevant information räcker således inte för att denna person ska anses vara berörd part.
- 66 Det framgår emellertid av de handlingar i målet i första instans som översänts till domstolen i enlighet med artikel 167.2 i domstolens rättegångsregler att klaganden vid tribunalen bland annat hade gjort gällande att den är en sammanslutning som tillvaratar hela den tyska motorsportens intressen i samband med tävlingsbanan Nürburgring, att dess huvudsakliga syfte är att säkerställa att denna bana drivs under ekonomiska förhållanden som är inriktade på allmänintresset och att Capricorn eftersträvar ett koncept som är oförenligt med klagandens syfte.
- 67 Mot bakgrund av dessa argument, vilka inte har bestritts av kommissionen, ska det medges att det påstådda beviljandet av ett stöd till Capricorn i samband med förvärvet av Nürburgring skulle kunna påverka klagandens och dess medlemmars intressen, vilket innebär att det ska anses vara en "intresserad part" i den mening som avses i artikel 1 h i förordning nr 659/1999.

- 68 Yrkandet om ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet kan följaktligen tas upp till sakprövning.

Den tredje grunden

- 69 Klaganden har genom sin tredje grund ifrågasatt punkt 83 i den överklagade domen, i vilken tribunalen fann att klaganden, eller någon av dess medlemmar, av samma skäl som angetts beträffande det första omtvistade beslutet, inte kunde anses vara personligen berörda av det andra omtvistade beslutet.
- 70 Denna grund avser domskäl i den överklagade domen som inte utgör det nödvändiga stödet för domslutet. Såsom framgår av punkt 93 i den överklagade domen fann tribunalen nämligen att klaganden hade rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet och, såsom framgår av punkt 68 ovan, finns inte någon anledning att ifrågasätta denna slutsats.
- 71 Följaktligen är den tredje grunden verkningslös.

Den fjärde grunden

- 72 Den fjärde grunden består av fem delar. Domstolen kommer först att pröva den andra, den fjärde och den femte delen av denna grund.

– Parternas argument

- 73 Genom den fjärde grundens andra del har klaganden gjort gällande att tribunalen, i punkterna 152–156 i den överklagade domen, missuppfattade en skrivelse från Deutsche Bank AG av den 10 mars 2014, till stöd för Capricorns anbud, genom att slå fast att det inte föreföll som om kommissionen borde ha hyst tvivel om skrivelsens bindande karaktär. Klaganden har erinrat om att den vid tribunalen fäste uppmärksamheten på att nämnda skrivelse på sista sidan innehöll en ”viktig anmärkning”, av vilken det framgick att formuleringarna och villkoren i skrivelsen inte var avsedda att ligga till grund för rättsligt bindande skyldigheter. Denna bedömning bekräftas av andra avsnitt i samma anmärkning. Klaganden anser att om tribunalen inte hade missuppfattat Deutsche Banks skrivelse av den 10 mars 2014, borde den ha konstaterat att Deutsche Bank inte ansåg sig vara bunden av nämnda skrivelse.
- 74 Inom ramen för den fjärde grundens fjärde del har klaganden gjort gällande att tribunalens påstående i punkt 166 i den överklagade domen, att de faktiska omständigheterna efter den 11 mars 2014 inte var relevanta för prövningen av huruvida Capricorn eventuellt hade beviljats stöd inom ramen för anbudsförfarandet, vittnar om felaktig rättstillämpning och missuppfattning av bevisningen från tribunalens sida och att det dessutom är otillräckligt motiverat.
- 75 Enligt klaganden förfogade kommissionen, vid antagandet av det andra omtvistade beslutet, över detaljerade uppgifter och indicier som visade att Capricorn hade åtnjutit en oberättigad fördel inom ramen för ett anbudsförfarande som var icke-transparent och diskriminerande och som ledde till att tillgångarna från Nürburgring tilldelades företaget, trots att Capricorn inte var solvent. Dessa uppgifter borde ha föranlett kommissionen att inleda det formella granskningsförfarandet, i motsats till vad tribunalen fann i punkt 167 i den överklagade domen, även i avsaknad av ett nytt klagomål från klaganden.

- 76 I den fjärde grundens femte del har klaganden bestridit punkterna 173–176 i den överklagade domen, där tribunalen avvisade de argument som klaganden anförde i första instans och som sammanfattas i punkterna 170 och 171 i den överklagade domen. Enligt klaganden begränsade sig tribunalen till att sammanfatta klagandens argument i punkt 170 i den överklagade domen, utan att vare sig pröva eller lämna någon motivering till varför den inte godtog denna argumentation. Detsamma gäller argumenten avseende hyresavtalet avseende tillgångarna från Nürburgring, som nämns i punkt 171 i den överklagade domen. Tribunalen begränsade sig till att ange att hyran betalades till ett bolag som var oberoende i förhållande till säljarna och att försäljningspriset för tillgångarna från Nürburgring hade minskats med hyresbeloppet, vilket skulle avräknas från detta pris fram till den dag då försäljningen fullbordades. Tribunalen slog helt enkelt fast, utan någon förklaring, att kommissionen inte borde ha hyst tvivel om huruvida det förelåg en oerättigad fördel, vilket utgör en missuppfattning av den bevisning som klaganden lagt fram och vittnar om en felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 107 FEUF och artikel 108.3 FEUF.
- 77 Kommissionen anser i första hand att den fjärde grundens andra del är verkningslös. Enligt kommissionen är konstaterandena i punkterna 152, 154 och 155 i den överklagade domen, vilka inte har bestritts av klaganden, tillräckliga för att underbygga tribunalens överväganden avseende den omständigheten att det inte föreföll som om kommissionen borde ha hyst tvivel om att Deutsche Banks skrivelse av den 10 mars 2014 var bindande, om det antas att tribunalen i punkt 153 i den domen missuppfattade de faktiska omständigheterna.
- 78 Överklagandet kan under alla omständigheter inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grundens andra del. I Deutsche Banks skrivelse av den 10 mars 2014 används vid upprepade tillfällen ordet ”åtagande”. Klaganden har i själva verket endast bestritt tribunalens tolkning av detta ord i samband med andra uttalanden i samma skrivelse. Detta omfattas emellertid av tribunalens självständiga bedömning av de faktiska omständigheterna, vilken även omfattar tolkningen av avtal som ingåtts i enlighet med nationell rätt.
- 79 Kommissionen anser att den fjärde grundens fjärde del bygger på en felaktig tolkning av punkterna 165–169 i den överklagade domen. Tribunalen gav där ett nekande svar på frågan huruvida klagandens påstående, som sammanfattas i punkt 163 i den överklagade domen, enligt vilket Capricorn den 13 augusti 2014 ersattes av en underförvärvare inom ramen för ett icke transparent förfarande för återförsäljning av tillgångarna från Nürburgring, borde ha prövats i det andra omtvistade beslutet. Enligt kommissionen är detta svar riktigt, eftersom omständigheter som inträffat efter försäljningen av tillgångarna från Nürburgring inte är relevanta för bedömningen av huruvida Nürburgrings konkursförvaltare vid denna försäljning agerade som en investerare i en marknadsekonomi. En sådan investerare skulle emellertid inte ha kunnat beakta sådana omständigheter som klaganden har gjort gällande och som inträffade först efter det att försäljningen hade avslutats. Även om kommissionen, vid antagandet av det andra omtvistade beslutet, förfogade över de uppgifter som klaganden har åberopat i sina argument, saknar dessa uppgifter relevans för tillämpningen av principen om en säljare i en marknadsekonomi på försäljningsavtalet av den 11 mars 2014 mellan konkursförvaltaren för Nürburgring och Capricorn.
- 80 Slutligen har kommissionen, som svar på den fjärde grundens femte del, gjort gällande att klagandens argument, som sammanfattas i punkterna 170 och 171 i den överklagade domen, inte ifrågasatte huruvida kriteriet om en säljare i en marknadsekonomi var uppfyllt. I synnerhet avser de argument som sammanfattas i punkt 170 i den överklagade domen händelser som inträffat efter ingåendet av nämnda försäljningsavtal. Detsamma gäller ingående av ett hyresavtal, vilket

nämns i punkt 171 i nämnda dom. I punkterna 173–174 i den överklagade domen lämnade tribunalen en kortfattad men tydlig motivering för att underkänna dessa argument. Det var logiskt att tribunalen hänvisade till punkterna 138–158 i den överklagade domen, eftersom tribunalen där angav att försäljningspriset för tillgångarna från Nürburgring fastställdes inom ramen för ett öppet och transparent anbudsförfarande och att det inte förelåg några tvivel om finansieringen av det utvalda anbudet. När det gäller klagandens argument att bevisningen har missuppfattats, är det omöjligt att förstå grunden för detta påstående, särskilt som klaganden själv har medgett att tribunalen på ett korrekt sätt sammanfattade klagandens argument i punkterna 170 och 171 i den överklagade domen.

– *Domstolens bedömning*

- 81 Domstolen påpekar inledningsvis att den fjärde grundens andra del, i motsats till vad kommissionen har gjort gällande, inte endast avser punkt 153 i den överklagade domen, utan även punkterna 152 och 154–156 i den domen. Den kan således inte lämnas utan avseende såsom verkningslös.
- 82 För prövningen av denna delgrund ska det erinras om att det, såsom framgår av punkt 151 i den överklagade domen, hade angetts för de investerare som var intresserade av förvärvet av tillgångarna från Nürburgring att de bland annat skulle väljas ut mot bakgrund av sannolikheten för att transaktionen skulle genomföras. En av de omständigheter som skulle beaktas var säkerställandet av finansieringen av deras anbud, vilket intygades genom en finansieringsbekräftelse från deras finansiella partner.
- 83 Det framgår av skälen 50, 273 och 278 i det slutliga beslutet att kommissionen ansåg att Capricorns anbud var säkerställt, eftersom Capricorns anbud hade företett Deutsche Banks skrivelse av den 10 mars 2014, vilken var bindande.
- 84 I punkterna 152–155 i den överklagade domen prövade tribunalen huruvida kommissionens undersökning, som sammanföll med de tyska myndigheternas bedömning, var sådan att den kunde skingra tvivel om denna skrivelses bindande karaktär och kom fram till, i punkt 156 i den överklagade domen, att så faktiskt var fallet.
- 85 Domstolen ska därför pröva huruvida tribunalen, såsom klaganden har gjort gällande, inom ramen för denna prövning missuppfattade innehållet i nämnda skrivelse.
- 86 Domstolen erinrar härvid om att det föreligger en missuppfattning av bevisningen när bedömningen av den befintliga bevisningen framstår som uppenbart felaktig, utan att någon ny bevisning har beaktats (dom av den 18 januari 2007, PKK och KNK/rådet, C-229/05 P, EU:C:2007:32, punkt 37, och dom av den 18 juli 2007, Industrias Químicas del Vallés/kommissionen, C-326/05 P, EU:C:2007:443, punkt 60).
- 87 I förevarande fall framgår det av Deutsche Banks skrivelse av den 10 mars 2014, såsom den har ingetts av kommissionen vid tribunalen och som återfinns i handlingarna i första instans, att skrivelsen på första sidan innehåller en tydlig anvisning om att ”åtagandet” i denna skrivelse är underkastat de villkor som bland annat anges i det ”villkorsblad” som bifogats nämnda skrivelse som bilaga A.

- 88 I likhet med vad klaganden har gjort gällande innehåller denna bilaga en ”viktig anmärkning” där det bland annat anges att ”detta villkorsblad utgör endast ett diskussionsunderlag och syftar inte till att skapa rättsligt bindande skyldigheter mellan oss ... Vi ikläder oss följaktligen inte något ansvar för direkta förluster, följdförluster eller andra förluster till följd av denna skrivelse”.
- 89 Det framgår tydligt av dessa uppgifter att Deutsche Banks skrivelse av den 10 mars 2014 inte medförde någon bindande finansieringsskyldighet för den bank som utställt den och till förmån för Capricorn.
- 90 Denna slutsats bekräftas för övrigt av uppgiften i punkt 9 på sidan 5 i denna skrivelse, med rubriken ”Tillämplig lag och behörighet”, i vilken det hänvisas till ”eventuella utomobligatoriska förpliktelser” som följer av nämnda skrivelse, utan att ange några avtalsförpliktelser, just därför att denna skrivelse inte var avsedd att skapa sådana förpliktelser.
- 91 Det har i detta avseende föga betydelse, såsom tribunalen påpekade i punkterna 152 och 153 i den överklagade domen, att det i samma skrivelse anges att Deutsche Bank är ”beredd att samtycka” till att ge Capricorn ett lån på 45 miljoner euro och att det vid flera tillfällen hänvisas till det ”åtagande” som Deutsche Bank gjort gentemot Capricorn, eftersom det klart framgår av de uppgifter som det erinras om i punkt 88 i förevarande dom att detta ”åtagande” i rättsligt hänseende inte medförde några skyldigheter som Deutsche Bank hade åtagit sig, utöver de tidigare skrivelser om vilka tribunalen erinrade i punkt 154 i den överklagade domen. Den omständigheten att det har angetts i andra ordalag än i de sista skrivelserna att Deutsche Banks skrivelse av den 10 mars 2014 inte var av bindande karaktär, påverkar inte denna slutsats.
- 92 Av detta följer, såsom klaganden har gjort gällande i den fjärde grundens andra del, att tribunalen missuppfattade innehållet i Deutsche Banks skrivelse av den 10 mars 2014 och att överklagandet således ska bifallas på denna delgrund.
- 93 Inom ramen för den fjärde grundens fjärde del har klaganden kritiserat tribunalen för att ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att i punkt 166 i den överklagade domen underkänna de argument som sammanfattats i punkterna 162 och 163 i den överklagade domen.
- 94 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 108 i sitt förslag till avgörande gjorde klaganden vid tribunalen i huvudsak gällande att efter det att försäljningsavtalet avseende tillgångarna från Nürburgring till Capricorn hade ingåtts den 11 mars 2014, hade Capricorn och säljarna ingått ett garantiavtal för betalningen av delarna av försäljningspriset, i vilket det föreskrevs en möjlighet att Capricorn, vid upprepade fall av utebliven betalning av den andra delen av försäljningspriset, skulle bli tvungen att sälja dessa tillgångar vidare, vilket faktiskt inträffade.
- 95 I punkt 166 i den överklagade domen erinrade tribunalen om att det stöd som enligt klaganden borde ha konstaterats av kommissionen i det andra omtvistade beslutet hade beviljats Capricorn den 11 mars 2014, då tillgångarna såldes till Capricorn till ett pris som påstods vara lägre än marknadspriset. Tribunalen drog härav slutsatsen att de omständigheter som inträffat efter detta datum inte var relevanta för prövningen av huruvida Capricorn eventuellt hade beviljats stöd inom ramen för anbudsförfarandet. Tribunalen tillade i punkt 167 i den överklagade domen att om klaganden önskade att kommissionen även skulle undersöka huruvida det förelåg ett nytt stöd till följd av den påstådda fortsatta försäljningsprocessen, borde klaganden ha inkommit med ett nytt klagomål i detta avseende.

- 96 Det är riktigt att om Capricorn hade beviljats ett stöd som motsvarade skillnaden mellan marknadspriset för tillgångarna från Nürburgring och Capricorns anskaffningspris för dessa tillgångar, inom ramen för ett anbudsförfarande som inte uppfyllde kraven på öppenhet, transparens, ovillkorlighet och icke-diskriminerande karaktär, skulle ett sådant stöd med nödvändighet ha beviljats den 11 mars 2014, då Capricorn tilldelades dessa tillgångar och avtalet skrevs under.
- 97 I motsats till vad tribunalen fann i punkt 166 i den överklagade domen innebär detta emellertid inte att omständigheter som inträffat efter detta datum per definition helt saknar relevans för bedömningen av huruvida ett sådant stöd faktiskt hade beviljats.
- 98 Domstolen erinrar härvidlag om att lagenligheten av ett beslut avseende statligt stöd ska bedömas mot bakgrund av de uppgifter som kommissionen har tillgång till när den antog beslutet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2017, kommissionen/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, punkt 70 och där angiven rättspraxis). Såsom generaladvokaten har påpekat i punkterna 102 och 103 i sitt förslag till avgörande avslutas den inledande fasen av granskningsförfarandet avseende statligt stöd när kommissionen antar ett av de beslut som avses i artikel 4 i förordning nr 659/1999, vilket innebär att det inte kan uteslutas att nya omständigheter kan framträda efter det att anbudsförfarandet har avslutats men innan kommissionen fattat detta beslut.
- 99 I synnerhet var, såsom framgår av punkterna 82 och 83 i förevarande dom, den omständigheten att finansieringen av Capricorns anbud säkerställdes åtminstone en av de faktorer som motiverade att Capricorn tilldelades Nürburgrings tillgångar.
- 100 De omständigheter som klaganden har åberopat, såsom de sammanfattas i punkt 94 i förevarande dom, kan emellertid, även om de hänför sig till tiden efter tilldelningen av tillgångarna från Nürburgring till Capricorn, om de visar sig vara riktiga, föranleda tvivel om att de ansvariga för anbudsförfarandet har dragit den riktiga slutsatsen att finansieringen av Capricorns anbud var säkerställd och följaktligen att förfarandet var transparent och icke-diskriminerande, varvid det erinras om att det, såsom framgår av punkt 157 i den överklagade domen, fann ett annat anbud som förkastades därför att säkerställd finansiering saknades.
- 101 Frågan uppkommer nämligen varför Capricorn, om det förfogade över en garanterad finansiering av sitt anbud, var tvunget att omförhandla betalningen av försäljningspriset i delposter och slutligen inte kunde betala den andra delen, vilket ledde till att tillgångarna från Nürburgring såldes vidare.
- 102 Av detta följer att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att de omständigheter som klaganden åberopat och som sammanfattas i punkt 94 i förevarande dom inte var relevanta enbart av det skälet att de hänförde sig till tiden efter försäljningen av tillgångarna från Nürburgring till Capricorn. Överklagandet ska således bifallas såvitt avser den fjärde grundens fjärde del.
- 103 Klaganden har slutligen, genom den fjärde grundens femte del, gjort gällande att tribunalens underkännande i punkterna 173–176 i den överklagade domen av de argument som sammanfattats i punkterna 170 och 171 i den överklagade domen saknar motivering eller är ofullständigt motiverat.

- 104 I punkt 170 i den överklagade domen sammanfattade tribunalen fyra argument som klaganden hade anfört inom ramen för den tredje grundens tredje del. Enligt tribunalen syftade dessa argument till att visa att såväl det pris som överenskommits som betalningsvillkoren innehöll stödelement, eftersom för det första sex miljoner euro av bruttodriftsöverskottet hos operatören av Nürburgring avräknades från försäljningspriset, trots att Nürburgring hade angett att den förväntade vinsten för tillgångarna från Nürburgring var noll för år 2013, för det andra hade anstånd beviljats för den andra delbetalningen av försäljningspriset, för det tredje drevs inte den straffavgift på 25 miljoner euro som fastställdes i köpeavtalet vid betalningsförsummelse in, och för det fjärde överfördes Nürburgrings tillgångar till en underförvärvare inom ramen för ett icke transparent förfarande.
- 105 I punkt 171 i den överklagade domen sammanfattade tribunalen ytterligare ett argument som framförts av klaganden i samma sammanhang, nämligen att det avtal genom vilket tillgångarna från Nürburgring upplåtits till Capricorn för en period från och med den 1 januari 2015, i syfte att skapa en övergångssituation som motsvarade ett eventuellt genomförande av villkoret för att tillgångarna från Nürburgring skulle säljas till Capricorn, det vill säga att kommissionen antog ett beslut i vilket det inte förelåg någon risk för att förvärvaren av dessa tillgångar skulle kunna bli skyldig att återbetala stöd till säljarna. Dessutom hade inte hyresavtalet avseende tillgångarna från Nürburgring varit föremål för ett öppet, transparent, icke-diskriminerande och villkorslöst anbuds förfarande, med följd att arrendeavgifterna inte motsvarade ett marknadspris och innehöll nya stödelement. Tribunalen erinrade om att säljarna och Capricorn hade kommit överens om att arrendeavgifterna till och med den dag då försäljningen fullbordades skulle avräknas från försäljningspriset för tillgångarna från Nürburgring.
- 106 Som svar på dessa argument angav tribunalen endast, i punkt 173 i den överklagade domen, att ”av de skäl som anges i punkterna 138–158 [i den domen] finns det ingen anledning att anse att kommissionen borde ha hyst tvivel om huruvida anbuds förfarandet var transparent och icke-diskriminerande”. I punkt 174 tillade tribunalen att av samma skäl följer ”att den undersökning som kommissionen genomförde och som ledde fram till antagandet av det andra [omtvistade] beslutet skingrade de tvivel som fanns om att förvärvaren erhållit en fördel inom ramen för arrendeavtalet genom tillgångarna från Nürburgring eller övriga villkor för betalning av försäljningspriset för dessa tillgångar”.
- 107 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 115 i sitt förslag till avgörande, svarar en sådan motivering, i motsats till vad som krävs enligt den rättspraxis som anges ovan i punkt 36, inte ens underförstått på de argument som klaganden har anfört och som sammanfattas i punkterna 170 och 171 i den överklagade domen och gör det inte möjligt att förstå tribunalens resonemang så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för det fattade beslutet och så att domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning.
- 108 De skäl som anges i punkterna 138–158 i den överklagade domen, vilka tribunalen hänvisade till i punkt 173 i den överklagade domen, avser nämligen, för det första, att anbuds förfarandet var icke-transparent och diskriminerande, särskilt mot bakgrund av att de ekonomiska uppgifterna inte var transparenta, att utvärderingskriterierna inte var transparenta och att de tillämpades på ett diskriminerande sätt samt att försäljningsprocessen fortsatte efter det att tillgångarna från Nürburgring hade överlåtits till Capricorn och, för det andra, frågan om finansieringen av detta anbud. De gör det således inte möjligt att förstå varför klagandens argument, vilka sammanfattats i punkterna 170 och 171 i nämnda dom, inte kunde godtas.

- 109 Den överklagade domen är således bristfälligt motiverad vad gäller tribunalens underkännande av dessa argument. Härav följer att den fjärde grundens femte del ska godtas.
- 110 Under dessa omständigheter, och utan att det är nödvändigt att pröva den fjärde grundens första och tredje del och inte heller den femte grunden, ska överklagandet bifallas och den överklagade domen upphävas i den del tribunalen ogillade yrkandet om ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet.

Prövning av talan vid tribunalen

- 111 Enligt artikel 61 första stycket andra meningen i stadgan för Europeiska unionens domstol kan denna, om den upphäver tribunalens avgörande, själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande.
- 112 Mot bakgrund av bland annat den omständigheten att klaganden till stöd för sin talan om ogiltigförklaring i mål T-373/15, anfört grunder som varit föremål för ett kontradiktoriskt förfarande vid tribunalen och vars prövning inte kräver någon ytterligare åtgärd för processledning eller bevisupptagning, anser domstolen att målet är färdigt för avgörande och ska avgöras slutligt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juli 2008, Chronopost och La Poste/UFEX m.fl., C-341/06 P och C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkt 134), i den del av tvisten som fortfarande är anhängig vid domstolen, det vill säga yrkandet om ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet (se, analogt, dom av den 8 september 2020, kommissionen och rådet/Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P och C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 130).
- 113 I förevarande fall utgör det andra omtvistade beslutet ett beslut om att inte göra invändningar som fattats med stöd av artikel 4.3 i förordning nr 659/1999. Lagenligheten av ett sådant beslut beror på huruvida det föreligger tveksamhet vad gäller stödets förenlighet med den inre marknaden.
- 114 Eftersom sådan tveksamhet ska föranleda att ett formellt granskningsförfarande inleds, i vilket de berörda parter som avses i artikel 1 h i förordning 659/1999 kan delta, måste alla intresserade parter i den mening som avses i sistnämnda bestämmelse anses direkt och personligen berörda av ett sådant beslut. De personer som omfattas av de processrättsliga skyddsregler som föreskrivs i artikel 108.2 FEUF och artikel 6.1 i förordning nr 659/1999 kan nämligen endast göra dem gällande om de har möjlighet att väcka talan mot beslutet att inte göra invändningar vid unionsdomstolen (dom av den 24 maj 2011, kommissionen/Kronoply och Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punkt 47 och där angiven rättspraxis).
- 115 Det ska i detta hänseende påpekas att det visserligen inte ankommer på unionsdomstolen att tolka en klagandes talan, genom vilken det uteslutande ifrågasätts huruvida ett beslut om bedömning av stödet som sådant är välgrundad, på så sätt att den i själva verket syftar till att tillvarata de processuella rättigheter som klaganden åtnjuter enligt artikel 108.2 FEUF, när denne inte uttryckligen har åberopat någon grund som har detta syfte, vid äventyr av att föremålet för talan annars ändras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 maj 2011, kommissionen/Kronoply och Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punkt 55). När en klagande yrkar ogiltigförklaring av ett beslut att inte göra invändningar bestrider klaganden emellertid huvudsakligen den omständigheten att kommissionens beslut avseende det aktuella stödet antogs utan att kommissionen inledde det formella granskningsförfarande som avses i artikel 108.2 FEUF, i strid med dess processuella rättigheter, trots att kommissionen var skyldig att göra detta på grund av att det förelåg tveksamhet i fråga om stödets förenlighet med den inre

marknaden. För att yrkandet om ogiltigförklaring ska bifallas kan klaganden således åberopa varje grund som kan visa att bedömningen av de uppgifter och fakta som kommissionen förfogade över under den preliminära granskningsfasen borde ha föranlett sådana tvivel, utan att användningen av dessa argument förändrar föremålet för talan. Av detta följer att unionsdomstolen kan pröva argument i sak som anförts av en klagande i syfte att kontrollera huruvida de även utgör omständigheter till stöd för en grund som uttryckligen åberopats av denna klagande och som uttryckligen avser förekomsten av tvivel som skulle ha motiverat att det formella granskningsförfarandet inleddes (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 maj 2011, kommissionen/Kronoply och Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punkterna 56 och 59).

- 116 I förevarande fall har klagandens ställning som ”intresserad part” i den mening som avses i artikel 1 h i förordning nr 659/1999 redan erkänts i punkt 67 i förevarande dom. Till stöd för sin talan har klaganden åberopat nio grunder. Med undantag för den sjunde grunden, som åberopats till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring av det första omtvistade beslutet, har de övriga grunderna åberopats till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet.
- 117 Den femte och den åttonde grunden avser uttryckligen åsidosättandet av klagandens processuella rättigheter, eftersom kommissionen inte har inlett det formella granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i FEUF, trots att försäljningen av tillgångarna från Nürburgring till ett pris som understiger deras marknadspris borde ha föranlett den att anse att ett stöd hade beviljats förvärvaren.
- 118 För att pröva dessa grunder ska domstolen, i enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkt 115, först och tillsammans pröva den första grundens första och tredje del samt den andra grunden, vilka i huvudsak avser att kommissionen gjorde en felaktig bedömning av finansieringen av Capricorns anbud.

Parternas argument

- 119 Klaganden har genom den första grundens första och tredje del samt genom den andra grunden gjort gällande att kommissionens konstaterande i skälen 50, 51, 266, 271 och 273 i det slutliga beslutet att Capricorn hade ingett ett finansiellt åtagande från Deutsche Bank avseende ett lån på 45 miljoner euro är uppenbart felaktigt, eftersom det framgår av ordalydelsen i Deutsche Banks skrivelse av den 10 mars 2014 att detta inte var bindande.
- 120 Klaganden har tillagt att fotnot 79 i det slutliga beslutet visar att kommissionen hade kännedom om det avtal som nämns i punkt 94 i förevarande dom och som ingicks den 13 augusti 2014 mellan konkursförvaltaren för Nürburgring, säljarna och Capricorn och i vilket det bland annat föreskrevs att Capricorn skulle betala den andra delen av försäljningspriset. Detta avtal visar emellertid att det saknades en bekräftelse på finansieringen av Capricorns anbud.
- 121 Kommissionen har bestritt dessa argument. Kommissionen har hänvisat till ordalydelsen i Deutsche Banks skrivelse av den 10 mars 2014, i vilken det bland annat vid upprepade tillfällen hänvisas till ett ”åtagande” från Deutsche Banks sida och kommissionen anser följaktligen att den inte har gjort någon uppenbart oriktig bedömning av denna skrivelse.
- 122 Vad gäller avtalet av den 13 augusti 2014 har kommissionen preciserat att den vid antagandet av det slutliga beslutet inte förfogade över texten till detta avtal, vilken inte hade översänts till kommissionen inom ramen för det administrativa förfarandet. Uppgifterna i fotnot 79 i det slutliga beslutet härrör från ett meddelande från Förbundsrepubliken Tyskland. Kommissionen

har understrukt att den under alla omständigheter inte grundade det andra omtvistade beslutet på den omständigheten att det vid tidpunkten för antagandet av detta beslut fortfarande fanns bevis för den finansiering som Deutsche Bank tillhandahållit.

Domstolens bedömning

- 123 Det ska påpekas att kommissionen, för att utesluta att det förelåg ett olagligt stöd som Capricorn hade beviljats vid dess förvärv av tillgångarna från Nürburgring, måste försäkra sig om att detta förvärv skedde till marknadspris, vilket skulle vara fallet om det kunde bekräftas att anbudsförfarandet var öppet, transparent, icke-diskriminerande och ovillkorligt.
- 124 Såsom redan har påpekats i punkt 82 i förevarande dom var en av de omständigheter som beaktades vid valet av förvärvare av tillgångarna från Nürburgring en bekräftelse av finansieringen av dess anbud.
- 125 Det framgår nämligen av skäl 116 i det slutliga beslutet att en annan anbudsgivare, som ingav ett klagomål till kommissionen, inom ramen för anbudsförfarandet hade föreslagit ett högre pris för samtliga tillgångar från Nürburgring än Capricorn. Det framgår emellertid av skäl 272 i det slutliga beslutet att detta anbud förkastades på grund av att det saknades bevis på finansiering.
- 126 Enligt skäl 273 i det slutliga beslutet ansågs endast två anbud ha garanterad finansiering, nämligen Capricorns anbud och en annan anbudsgivares anbud. Eftersom såväl beloppet för den garanterade finansiering som denna andra anbudsgivare förfogade över som det försäljningspris som den erbjöd understeg Capricorns anbud, antogs emellertid sistnämnda företags anbud.
- 127 Av detta följer att om det skulle visa sig att Capricorn felaktigt skulle anses ha haft en bekräftad finansiering för sitt anbud, trots att så i själva verket inte var fallet, skulle denna omständighet bland annat innebära att det kunde ifrågasättas huruvida anbudsförfarandet var icke-diskriminerande, eftersom detta kunde visa att Capricorn hade gynnats och inte fått sitt anbud förkastat, till skillnad från åtminstone en annan anbudsgivare som inte kunnat visa att dess finansiering var bekräftad.
- 128 Eftersom det förelåg tvivel om huruvida finansieringen av Capricorns anbud bekräftats, vilket inte hade kunnat undanröjas, var kommissionen skyldig att inleda det formella granskningsförfarandet och kunde inte anta ett beslut om att inte göra invändningar, såsom det andra omtvistade beslutet.
- 129 De omständigheter som klaganden har åberopat visar att det förelåg sådana tvivel.
- 130 Av de skäl som anges i punkterna 87–91 i förevarande dom kunde kommissionen inte anse att Deutsche Banks skrivelse av den 10 mars 2014 innehöll ett bindande finansieringsåtagande.
- 131 Vidare framgår det, såsom klaganden har gjort gällande, av fotnot 79 i det slutliga beslutet att Capricorn inte betalade den andra delen av försäljningspriset inom den föreskrivna fristen och att betalningen av denna del, genom ett avtal som ingicks den 13 augusti 2014 mellan konkursförvaltaren för Nürburgring, säljarna och Capricorn, flyttades fram till ett senare datum i utbyte mot Capricorns erläggande av dröjsmålsränta och ytterligare garantier. Om finansieringen av Capricorns anbud verkligen hade varit säkerställd skulle Capricorn logiskt sett ha kunnat betala den andra delen av försäljningspriset inom den föreskrivna fristen och borde inte ha förhandlat fram uppskovet med betalningen.

- 132 Utan att det är nödvändigt att pröva klagandens övriga argument till stöd för sin talan, i den del den avser ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet, finner domstolen att bedömningen av huruvida försäljningen av tillgångarna från Nürburgring till Capricorn innebar att Capricorn beviljades ett stöd som var oförenligt med den inre marknaden gav upphov till tvivel i den mening som avses i artikel 4 i förordning nr 659/1999, vilka borde ha föranlett kommissionen att inleda det förfarande som avses i artikel 108.2 FEUF.
- 133 Talan ska följaktligen bifallas och det andra omtvistade beslutet ogiltigförklaras.

Rättegångskostnader

- 134 När överklagandet avvisas eller ogillas, eller när överklagandet bifalls och domstolen själv slutligt avgör saken, ska domstolen enligt artikel 184.2 i rättegångsreglerna besluta om rättegångskostnaderna.
- 135 Enligt artikel 138.3 första meningen i samma rättegångsregler, som med stöd av artikel 184.1 i dessa regler är tillämplig i mål om överklagande, ska vardera parten bära sina rättegångskostnader, om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter.
- 136 I förevarande fall ska sistnämnda bestämmelse tillämpas i den mån överklagandet ogillas avseende den överklagade domen, i den del tribunalen ogillade yrkandet om ogiltigförklaring av det första omtvistade beslutet, men överklagandet vinner bifall i den del tribunalen däri ogillade yrkandet om ogiltigförklaring av det andra omtvistade beslutet, och domstolen ogiltigförklarar detta beslut.
- 137 Således ska vardera parten bära sin rättegångskostnad.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 19 juni 2019, Ja zum Nürburgring/kommissionen (T-373/15, EU:T:2019:432), upphävs, i den del Europeiska unionens tribunal ogillade yrkandet om ogiltigförklaring av artikel 1 sista strecksatsen i kommissionens beslut (EU) 2016/151 av den 1 oktober 2014 om det statliga stöd SA.31550 (2012/C) (f.d. 2012/NN) som Tyskland har genomfört till förmån för Nürburgring.**
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.**
- 3) Artikel 1 sista strecksatsen i kommissionens beslut (EU) 2016/151 av den 1 oktober 2014 om det statliga stöd SA.31550 (2012/C) (f.d. 2012/NN) som Tyskland har genomfört till förmån för Nürburgring ogiltigförklaras.**
- 4) Ja zum Nürburgring eV och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Underskrifter